

Název práce: **h/rany**
Jméno autora: **Dominik Nosko**
Typ práce: bakalářská
Fakulta/ústav: Fakulta architektury (FA)
Katedra/ústav: Ústav urbanismu
Oponent práce: Ing. arch. Adam Halíř

Zadání

Při hodnocení zadání, které je v tomto případě podstatnou součástí předložené práce, musím vyzdvihnout Dominikovo poctivé bádání, které, možná trochu překvapivě pro vedoucí ateliéru a autory společného ateliérového zadání „PETŘINY, SUPERSIZEME“, ovšem rozhodně velmi objevně, vyústilo v odkrytí zapomenuté lokality ve Veleslavíně. Odhalená místa jsou i pro mne, jako dlouholetého místního rezidenta, vážným podnětem k přemýšlení o stavění v takzvaných stabilizovaných lokalitách.

Studie

Koncept a tvůrčí přístup jakoby vyrůstá ze zadání a je s ním takřka srostlý. Srostlost či rostlost jsou mimochodem vlastnosti, kterými bychom mohli ambici návrhu charakterizovat. Odhalený skalní masiv, byť ze své podstaty jako neživý kus přírody neroste, běžně však užíváme termín rostlý terén, je v konceptu nahrazován strukturou, která má formální znaky postupné adice, tedy růstu. Výraz srostlice je však orientován směrem do bývalého lomu a jeho vyznění je tedy spíše skryto. Princip četné repetitivnosti modulů pak zejména v případě nejdelšího souboru vytváří uliční frontu, která je kontextuálně neadekvátní vůči okolní struktuře. Tento aspekt bych jako jediný vytknul výchozí studii pro podrobné rozpracování, která je jinak zpracována velmi citlivě a s vzhledem do atmosféry místa.

Projekt stavby

Formálně a obsahově je dodržen standard projektu pro stavební povolení, v mnoha ohledech s přesahem do podrobnosti prováděcího projektu. Kvalitativně je projekt na velmi dobré úrovni a zjevně by obstál i v procesu stavebního řádu.

Plasticita a solidní materiálové řešení fasády vhodně podporuje koncept vrstevnatosti a rostlosti ve skalním meandru. Konstruktivní řešení a volba materiálového standardu jsou realistické a na velmi dobré úrovni. V kontextu deklarované funkce „startovacího bydlení“ se nabízí otázka, jak by takto poctivé a trvanlivé řešení v rukou (ať už veřejného či soukromého) stavebníka obstálo při optimalizaci investičních nákladů. Nebudu zde uvádět výčet dalších jednotlivých kvalit, kterých je hodných zmínění v předložené práci celá řada, ale zaměřím se na momenty, které jsou potenciálním impulsem poznání, neboť dělat chyby je poučné a hledání cesty obohacující.

Použití izonosníků k řešení masivních mezipatrových říms fasády je technicky korektní, ovšem opět v kontextu deklarovaného typu rezidenčního objektu se zamýšlím, zda není tato technologie až příliš luxusní. Jako alternativa mne napadá technologie tenkostěnných vláknocementových prefabrikátů s nižší hmotností.

Obdobně v konstrukčním řešení vykonzolované soustavy průběžných severovýchodních pavlačí, se jedná o principiálně správné řešení. Zde se domnívám (zdůrazňuji dle empirického odhadu), že isonosníky nesoucí pavlače zatížené dalšími konstrukcemi, které generují enormní zatížení na hraně konzol, jsou na hraně technických možností.

Technické řešení výtahové šachty, zde navržené jako tubus dilatovaný od svislých konstrukcí, by v reálném prostředí, z pohledu akustické ochrany proti strukturálnímu hluku, zřejmě neobstál bez systému šachta v šachtě, z důvodu nutnosti napojení stropních desek na výtahovou šachtu.

Pro mě osobně bylo poučné zpracování konceptu systému rekuperace šedé a bílé vody. Byť je to stále prozatím v současné tuzemské stavební praxi technologie spíše vizionářská, je dobře, že se těmto tématům na akademické půdě věnuje pozornost do takto projektové hloubky.

Práce je na vysoké grafické úrovni, jazykovou stránku, vzhledem ke slovenskému znění, nejsem schopen kvalifikovaně posoudit, avšak průvodní texty se mi jeví jako srozumitelné a výstižné.

Předloženou závěrečnou práci hodnotím klasifikačním stupněm A - výborně.

Ing. arch. Adam Halíř

V Praze, 12.6. 2024